

NAŠA
DEJAVNA

PRED VAMI JE PRVA ŠTEVILKA GLASILA NAŠA BESEDA. S SESTAVKI, KI SMO JIH ZBIRALI OD JANUARJA DO MARCA, SMO ŽELELI POUČARITI POMEN KNJIGE ZA LJUDI, PREDVSEM ZA MLADE. TODA TO GLASILO JE ZASNOVANO MNOGO ŠIRŠE, SAJ SO PRISPEVKI UČENCEV ZARES DOBILI KRILA USTVARJALNOSTI.

BREZ STRAHU ZAČNITE S PREBIRANJEM; PREPRIČANI SMO, DA BO VSAK IZMED VAS NAŠEL KAJ ZASE. VAŠE ZADOVOLJSTVO BO NAGRADA UČENCEM, KI SO SODELOVALI S SVOJIMI PRISPEVKI, PA TUDI UREDNIŠKEMU ODBORU.

HVALA UČENCEM IN MENTORJEM ZA POMOČ PRI OBLIKOVANJU GLASILA, S KATERIM ŽELIMO POČASTITI TUDI DAN NAŠE ŠOLE.

UREDNIŠKI ODBOR

KNJIGA

Knjiga mi le kos papirja,
 knjiga mislo le črke na listu papirja,
 knjiga je vir informacij,
 knjiga je znanje za vse generacije.

Knjiga je v moji torbi,
 knjiga je v moji knjižnici,
 knjiga pove mi vse, kar hočem,
 pa četudi nočem.

Knjiga z mano se pogovarja,
 knjiga z mano poje,
 knjiga me razveseli,
 kadar kdo me vjeti.

Knjiga z mano v šolo gre,
 knjiga z mano se uči,
 knjiga nesporno spremlja me,
 knjiga moja najboljša prijateljica je.

MATEJA BREG, 7.B

Otvoritev šolske knjižnice

Mesec januar smo učenci naše šole posvetili knjigi. Že od konca decembra so se vrstile nove dejavnosti, katerih višek je bila otvoritev šolske knjižnice 28. januarja 1993. Ob to priložnosti so prišli gostje, ki so tako ali drugače povezani s knjigo; obiskali pa so mas tudi učenci osnovne šole Cirkovce.

Naša knjižnica se lahko pohvali s skoraj 40-letno tradicijo - šolska kronika jo omenja že v šolskem letu 1954-55. Srečda pa se je od tedaj marsikaj spremenilo. Ob skromni zbirki knjig se jih je v vseh teh letih nabralo okoli 5500, ki si jih, v torek na podružnični šoli v Gorvencu, ostale delavnice pa v Kidričevem, izposajajo mladi bralci, jih proučujejo, berejo, se iz njih učijo in se ob njih zabavajo.

V četrtek so se ob deveti uri v knjižnici zbrali vsi povabljeni gostje in učenci. Najprej so prisluhnili

mislim o knjigi, ki smo jih ob prijetni glasbi prebrali učenci naše šole. Po aplavzu sodeč so gostje razumeli, kaj nam hoče sporočiti govorica knjige, ki jo kakor našo učnost oprevajo mnogi poeti. Nekaj besed, ki so povezane s knjigo, sta nam povedala tudi naša knjižničarka Zlatica Podvornik in ravnatelj šole Branko Tonej. Knjižnico je slovesno odprl predsednik skupščine občine Ptuj - gospod Vojtek Rajhen. Ob tej priložnosti so nam gostje podarili nekaj leposlovnih in strokovnih knjig. Za vse knjige se zahvaljujemo in smo prepričani, da nam bodo v naši knjižnici dobro služile.

Besedno je bilo doživetje ob srečanju s pisateljem, dramatikom in republiškim poslancom Tonetom Bartljčem. Najprej nam je povedal nekaj o sebi, nato pa nam prebral kritico iz svoje knjige. Slušal sem, kakor trava raste.

Ob knjigi bi se dalo še mnogo napisati. Mislim pa, da je pri njenem odnosu do nas najpomembnejše dejstvo, da jo še naprej spoštujemo, kajti le s takšnim načinom bomo za mjo ostali prijatelji.

Andreja Čapita, 7. b

Zakladi iz preteklosti naših krajev

V začetku meseca januarja - našega meseca knjige, smo se člani knjižničarkega kroška in zgodovinskega kroška dogovorili za akcijo zbiranja starih knjig in predmetov. Akcija je bolj hitro uspešno stekla, mi in mnogi učenci naše šole pa smo poročali robove ter začeli premetavati in raziskovati prosto podstrežja naših šol. Tako smo ves mesec zbirali in zbirali ter dokončno zbirali 130 knjig, katerim smo še dodali čudovite stare predmete.

Razstavo nam je pomagala pripraviti gospa Ilhemencičeva iz ljudske študijske knjižnice v Ptuj.

V zbiranju starih knjig smo našli tudi na dve knjigi iz 16. in 18. stoletja, ki nam ju je posodil župnijski urad Sv. Lovrenc. Učenci so pri našli najrazličnejše predmete, listine, zapisknice, dokumente; od likalnikov, fotografij, albumov in še in še raznimih stvari.

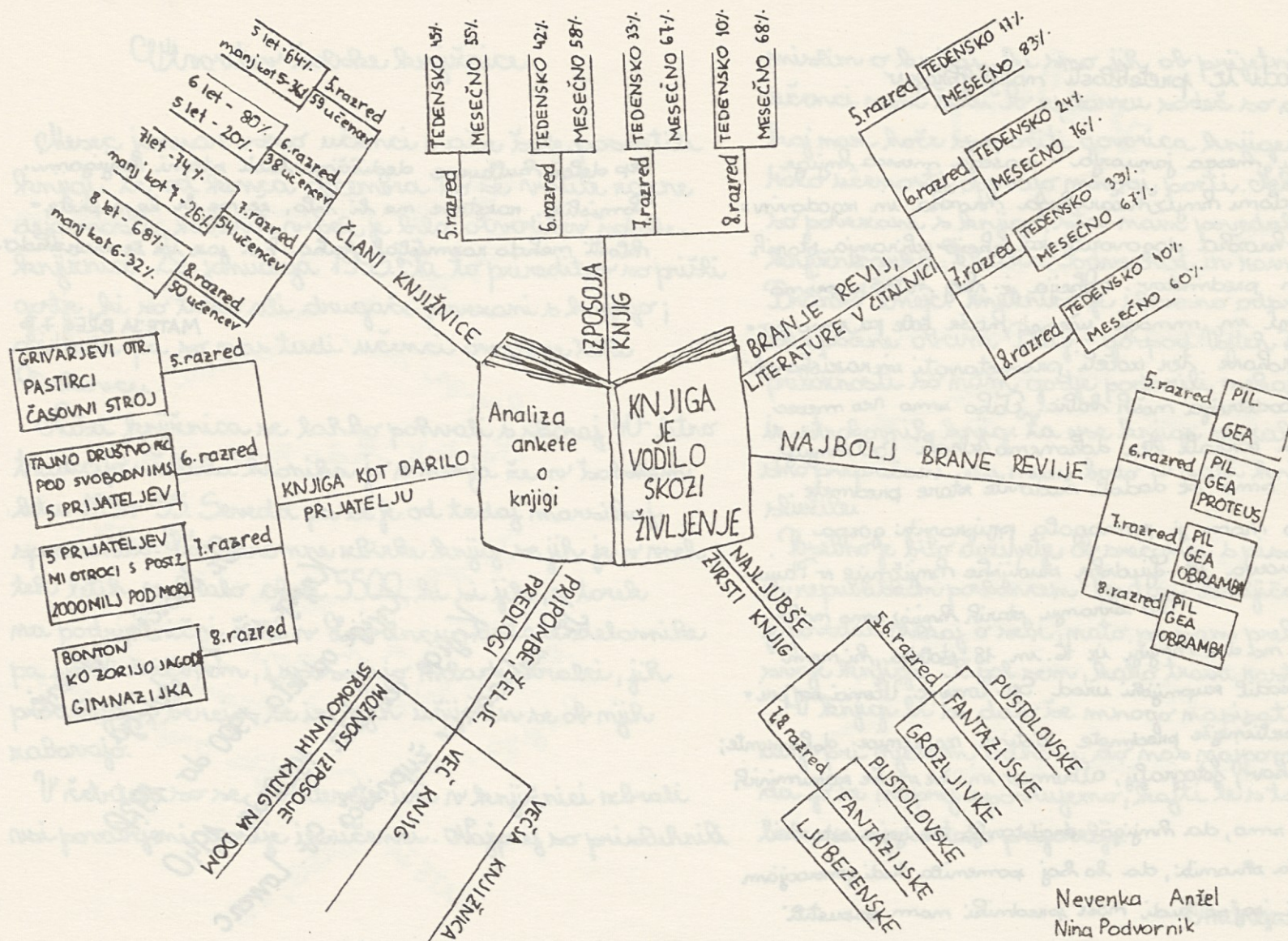
Spoznali smo, da knjiga predstavlja dragocenost, ki jo je treba shraniti, da bo bolj pomenila tudi generacijam za nami, saj so tudi naši predniki nam zapustili

lepo delo kulturne dediščine tudi stari knjigami. Pomislite, razstave ne bi bilo, če ne bi že v preteklosti nekdo razmišljal tako kot jaz in še marsikdo.

MATEJA BREG, 7.B

Je babičine knjige
Knjige iz 19. stoletja
Knjige od leta 1900 do 1920
Knjige od leta 1920 do 1940
Je zakladnica župnišča Sv. Lovrenc

Knjiga je kultura vsakega naroda.

Nevenka Anžel
Nina Podvornik

SKLEPNE MISLI O ANALIZI ANKETE

Večina učencov obiskuje knjižnico že od 1. razreda dalje.

Knjige si izposojajo dokaj pogosto. Bolj poudarjeni obiskovalci knjižnice so učenci nižjih razredov, medtem ko učenci višjih razredov raje zapolnjujejo svoj prosti čas na druge načine.

Literaturo obiskujejo redkeje kot knjižnico, in sicer ponavadi takrat, ko iščejo literaturo za referate in pripravljajo revije (PIL, Utramba, Igra, Proteus).

Učenci 5. in 6. razreda najraje berejo pustolovske, znanstveno-fantastične romane, kriminalke in grozljivke, učenci 7. in 8. razreda pa zraven teh zanimajo še knjige o ljubezni in spolnosti. Vrstniki najljubših knjig so razvidni iz miselnega vzorca.

Večini učencov knjiga še vedno predstavlja dobro prijateljico in lepo darilo.

Obiskovalci knjižnice bi želeli več novih knjig in možnost izposoje strokovnih knjig na domu. Drugače o delu knjižnice večinoma nimajo pripomb.

Gabrijela Mitrovič
Dajta Škula

Knjiga nas bogati

Človek si želi izboljšati in oplešati življenje. Na več načinov lahko uresničimo svoje sanje, želje in potrebe. Z delom si pridobivamo razne spretnosti, ki nam olajšajo življenje. Z umetnostjo pa si svoje življenje bogatimo. Poznamo več vrst umetnosti: likovna, glasbena, kiparska, plesna, besedna, ... Besedna umetnost je najbolj povezana z našim življenjem, ker je dostopna vsem ljudem. Imamo več vrst pisateljev - umetnikov besedne umetnosti. Mene zanimajo umetniki - pisatelji otroške in znanstvene književnosti. Vsi vemo, da knjiga človeka bogati, pa kljub temu premalo beremo. Kako lepo je bilo včasih, ko je družina sedela ob večerih pri mizi in poslušala nekoga, ki je na glasbral. "Jaz ne vem, zakaj je tako", pravi moja stara mama. Zavedam se, da premalo berem, vendar me še zmeraj bolj zanima televizija kot knjiga. Škoda, vem!

Peter Gegić, 3.b

Knjiga je vodilo skozi življenje.

KNJIGA ŽIVLJENJA

List za listom...

življenje svoje obračam.

Velike črke prebrazjo se po njih,

življenje moje iz knjige veje,

žalost v njo je sbrta.

Knjiga stletna prebrila je romane,

prebrila je veselje in ljubezen.

Življenje, kaj je to?

Je mar kapljica iz mojca,

majhna čelja mene in vseh,

ki me bodijo - na poti stletni!

Veselje v knjigo rad li del,

ljubezen li v knjigo rad napel;

vse življenje je le stek - stek veselja!!!

Darjan Lampič, 8a

Nekoga dežurnega dne, ko sem morala biti zaprta med štiri stene, sem brskala po stari omari. Udpola sem predal, iz katerega so morale knjige. Vzela sem eno izmed knjig, a mi ni bila všeč. V njej ni bilo slik, zato sem jo dala maraj med ostale knjige. Vzela sem drugo knjigo, obrnila stran in videla, da je slikarica iz maslovom. Urdi raček. Razveselila sem se je, jo na hitro prelistala, vendar mi to ni bilo dovolj. Vrnila sem se na prvo stran in jo začela tudi brati. Vse bolj mi je postajala zanimiva. Vtrajala sem tako dolgo, da sem jo prebrala. Veliko podobnih slikaric sem še prebrala, vendar ta mi je bila najbolj všeč, ker sem jo tudi prebrala in tako matančno spoznala njeno vsebino. Sakimo je bilo srečanje z mojo prvo knjigo.

Anita Lampič, 5.a

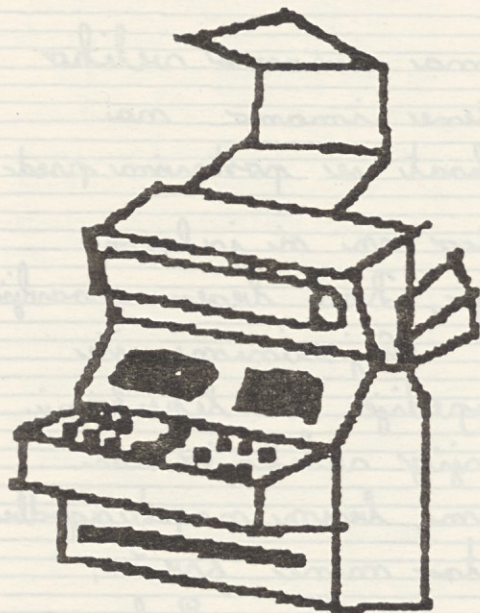
KNJIGE

Pri nas doma imamo veliko knjig. Zložene imamo na policah. Učkrat se postarimo pred knjigano polico in si izberemo kakšno knjigo. Rad beremo pravljice in zgodbe. Najzanimivejše so enciklopedije in leksikoni. Iz teh knjig veliko izvem. Ko sem sam, berem napete zgodbe. Las mi hitro mine. Zvečer, pred spanjem, preberem kakšno pravljico za lažjo noč. Pogledava še ilustracije in naspirova.

Korina Gregar 3. b.

Knjiga je vseved.

OGLEDALI SMO SI TISKARNO V MARIBORU

V ponedeljek, 25. 1. 1993, smo odšli v Mariborsko tiskarno. Tam smo si ogledali potek nastajanja knjige. Tovarna je zelo velika z velikimi prostori. Ogledali smo si razne stroje - velike in male, ozke in široke.

Knjiga nastaja takole: Najprej napišejo rokopis. Najboljši rokopis je tipkan, odmaknjen 3 cm od levega roba z dvojnimi razmakom med vrsticami, ki so približno enako dolge. Na voljo mora biti več izvodov rokopisa za avtorja, oblikovalca in stavca. Napake rokopisa označujejo s korekturnimi znamenji. Nato je na vrsti korektura jezika. Za tem pregibajo pole na več načinov, vsak način pa nam daje drugačen format. Največkrat pregibamo pole tako, da prepognemo polo na daljši stranici na polovico pod pravim kotom in dobimo format po istem pravilu. Izbira formata knjige je odvisna od načina uporabe. Na podlagi rokopisa lahko avtor približno izračuna potrebno število strani knjige, od česa je odvisna tudi debelina. Za tem rokopis postavijo ali prenesejo na film in po straneh na polo. Tako dobimo končno obliko knjige. Nato naredijo montažo na milimetrski papir in kopije. Sledi strojni tisk v barvnem knjižnem bloku. To vse skupaj zvežejo in zašijejo. Šivanje je delo, ki ga opravlja stroj. Najprej vsak zvezek prešijejo skozi hrbet. Včasih dajo zraven tudi trakove, ki držijo zvezek skupaj.

Knjige so sestavljene iz posameznih listov, ki jih prešijemo z vbodi hrbtnega roba, tako da šivi oklepajo hrbet. Ko so knjige sešite, iztisnemo iz njih zrak, ki je med listi, ter knjigi tako utrdimo obliko. Pri lepljenju knjige je potek enak kot pri ročni vezavi, le da je hrbet včasih skoraj raven. Na linijo pride knjižni blok, zlepljen v platnico. Nato knjigo obrežejo.

Nekateri stroji obrezujejo vse robove hkrati, drugi stroji pa vsak rob posebej.

Tako je nastala knjiga. Zanja je potrebno veliko truda in zato moramo knjigo tudi čuvati, saj je naša dobra prijateljica in učiteljica. Upam, da bomo še kdaj obiskali tiskarno, saj je tam zelo zanimivo.

Nuša Podvornik, 5. a

Knjige so ljudem potrebne.

Moja najljubša knjiga

DARJA DOVEČAR, 4. b

Rdečelaso, magajiro in malce primuljeno deklenco poznamo stroci širom po svetu. Jax pa sem jo odkril nekega dolgecajnega popoldneva na domači knjižni polici.

I Piko Kogaričo, kot je deklenci ime, in njenimi prijatelji sem preživel še ves teden. Z vsakim listom sem odkril novo dogodivščino, novo lepoto knjige. Skupaj s Piko Kogaričo sem se padil po širnih travnikih, plaval po širokih morjih ali se igral v opico Ticho. Tudi Iznica in Tomaš sta bila prijetna sogovornika. Toda Piko Kogaričo je bila najljubša, najpametnejša, najmogočnejša do zadnje strani.

Je dolgo za tem so bile vse moje misli zaposlene s Piko. Inova in znova sem podživiljal njene vragolije. Zelo me mika, da bi knjigo še enkrat prebral, ker me stalim poslabiti volene prodrbnosti.

Dejan Kosi
4. b razred

Knjiga me je naučila misliti.

Moja babica - knjižni molj

Veliko časa sem preživela pri svoji babici v Apačah. Vedno mi je pripovedovala pravljice in kazala knjige. Prada sem jo poslušala, se rajši pa gledala slike v knjigah. Babica je rada brala. Veliko knjig je imela v svoji knjižnici. Dostikrat je šla tudi v vaško knjižnico. Babica je brala, če je le imela čas, najraje pa zvečer v postelji. Z njo sem hodila na pašo. Vedno je imela s seboj knjigo. Tako sem se naučila brati. Babica me je naučila, da sem knjigo vzljubila. Prada imam knjigo. Če le morem, grem v knjižnico. Za vse to sem hvaležna babici.

Ksenija Andrejek, 3.a

MATEJA BREG, 7.B

"ŽIVE NAJ VSI NARODI, KI HREPENE DOČAKAT' DAN, ..."

Kaj je domovina? Je to le beseda ali kaj več?

Že naši predniki so strmeli za tem, da bi imeli domovino, v kateri bi uveljavljali svoj jezik, kulturo in svoje navade. Prvi med temi je bil Pimož Trubar, ki je prinesel med slovenski narod prepoved. Čeprav v začetku skromno, kasneje pa vedno bolj, je s svojim pisanjem poudarjal življenje na Slovenskem. Njemu so kasneje sledili: Valvazor, Prešeren, Čop, Cankar in drugi pomembni slovenski možje. Največji prepoved je bil prav s pisanjem Prešernovih pesmi, v katerih je opeval in naznanjal željo slovenskega naroda po samostojni domovini, v kateri bomo sami gospodarji. Slovenci svoje domovine skoraj nikoli nismo imeli. Desetletja so minila. Šele pred leti se nam je uresničila Prešernova izpoved, da bi bili v tej naši prelepi deželi vsi ljudje svobodni, brez sovražnikov.

Vedno bolj spoznavam, kaj mi pomeni domovina. Jaz jo imam; čeprav je majhna, s svojo lepoto vedno bolj opozarja nase navzven do drugih narodov. Nekateri narodi, s katerimi smo še pred časom živeli skupaj, so domovino čez noč izgubili. Ko takole gledam in opazujem grozote, ki se dogajajo v naši sosesčini, vse bolj spoznavam vrednote, ki mi jih daje domovina. To ni le del ozemlja, ki je omejen z mejami, to je kultura ljudi, ki tam prebivajo, gojijo svojo kulturo, navade in prijateljstvo do drugih. Ne domovina ni le beseda, to je nekaj, česar ni mogoče izraziti v nekaj stavkih. Je nekaj več. Želja tisočih, ki te domovine nimajo, pa bi jo želeli imeti in okusiti. Domovina mi pomeni vse, je svetost, ki jo želim ohraniti in nikoli izgubiti.

Zato še naj veliko bolj velja: "Žive naj vsi narodi ..."

Mitja Hertiš, 7. a

V petelosti so nam hoteli odvzeti jezik.
Ozci so se morali v solah pogovarjati
nemško ali italijansko, odvzeti so jim
ineva in pišule, odvzeti so jim del
ujile samile.

Uboja Drugolin 8.3

MATERINŠČINA

Slovenci smo mihi narod, pa menda imamo svoj jezik,
kar je velika vrednota. Zanj smo se borili in zato ga moramo
ohraniti. Slovensčina je lep jezik, meden spoštovanja. Če smo
mi naš jezik spoštovali, ga bodo tudi drugi. Z znanjem
materinščine spoznamo vse in druge. Spoznamo lastnosti
svojih, njihovo področje svojega naroda, domovine, jezika.
Maternščina je nekaj lepega, je velika vrednota, ki jo
moramo ljubiti kot najdražji zaklad. Spominja te na dom,
pomaga kraj, priročno in družino.

Saša Golob, 8.a

Vsak človek ima svoj materni jezik, je glavni del
celotne človeške kulture, zato ga moramo ljubiti,
izpolnjevati in spoštovati. To je duševina, ki jo
ljudje pridobijo iz nade in nade. Ni je mogoče
prilagoditi podobenosti, truda se jo je naučiti. Tudi
če so morali ljudje pozabiti svoj jezik in se
naučiti drugega, je menda v njihovi duši
ostal in se ostaja.

Teja Rjaž, 8.b

Maternščina je zaklad vsakega človeka, ki ga nosi v
sebi, v svojemu srcu.

Tamara Radlič, 8.a

DEŽELA NA SONČNI STRANI ALP

Moja domovina, dežela na sončni strani Alp, je svet v malem. Ima morje, gore, reke, gozdove, jezera in polja. Nima pa samo tega, tukaj živijo tudi dobri in prijazni ljudje, ki imajo radi to deželo, čeprav je tako majhna, da je na zemljevidu sveta le nepomembna pikica.

So časi, ki minejo brez kakšnih posebnosti. Pridejo pa tudi takšni, za katere pravimo, da so zgodovinskega pomena. Zdi se mi, da smo to doživeli tudi mi.

Prej smo živeli v Jugoslaviji, kjer je bilo združenih šest republik in dve avtonomni pokrajini. Vendar smo si mi želeli samostojnost. Pot do nje pa ni bila tako lahka. Večina ljudi se je na plebiscitu odločila za samostojno državo. In nekaj mesecev pozneje se je prvič zavihrala na drogovi naša nova zastava. Ta dan se nam je vsem vtisnil v spomin in verjetno ga nihče od nas ne bo pozabil. Pozabili pa tudi ne bomo tedna, ki je prišel za tem dnem. Takrat so po cestah prihrumeli tanki in po nebu so letala letala. To vojsko so poslali ljudje, ki jim ni bila po volji naša samostojnost. Vendar se je ta mora hitro končala in dočakali smo dan, ko je bila okupatorska vojska premagana in pregnana iz naše države.

Do danes nas je priznalo že veliko držav, med njimi tudi tiste, ki v svetu pomenijo največ. Da bomo podobni drugim demokratičnim državam, bomo morali postoriti še veliko stvari. Prepričana sem, da bomo lahko dokazali, da na zemeljski obli nismo le nepomembna pika. Naši ljudje so bili skozi stoletja znani kot dobri in pridni delavci, ki so kljub majhnemu številu ohranili svoj jezik in bogato kulturo.

Zato se ne bojim za prihodnost naše "mlade" države Slovenije.

Nadja Novak, 7.a

Če si odprt kot knjiga, pazi na svoje črke.

PRI FOTOGRAFU

V Lovrencu stoji hiša, ki je zelo stara. Tej hiši so pravili Pri fotografu.

Šel sem tja in povprašal staro ženico, če ve, zakaj so to hišo tako imenovali. Ženica pa mi je povedala tole: "Tukaj so stanovali Domajnkovi. Pri hiši je bilo šest deklet, oče in mati. Dekleta so morala vsak dan skoraj brez počitka delati in hoditi v šolo. Pa jim je starejša hči predlagala, da bi šle v gostilno, vendar so vse vedele, da jim oče tega ne bo dovolil. Nekega večera so se začele lepo oblačiti, kar pride oče in jih začudeno pogleda. Najstarejša hči pa se je hitro zlagala, češ da gredo k fotografu. Dekleta so odšla in zavila v gostilno. Naključilo pa se je, da je tudi njihov stric šel k fotografu. Na poti domov jih zagleda pijane ter jim zagrozi, da bodo tepene od očeta. Drugo jutro so bile kaznovane. Vaščani so o tem hitro izvedeli in dekletom začeli govoriti: "Res ste lepe na sliki." Hišo pa so začeli imenovati Pri fotografu."

Stani Pišek, 6. a

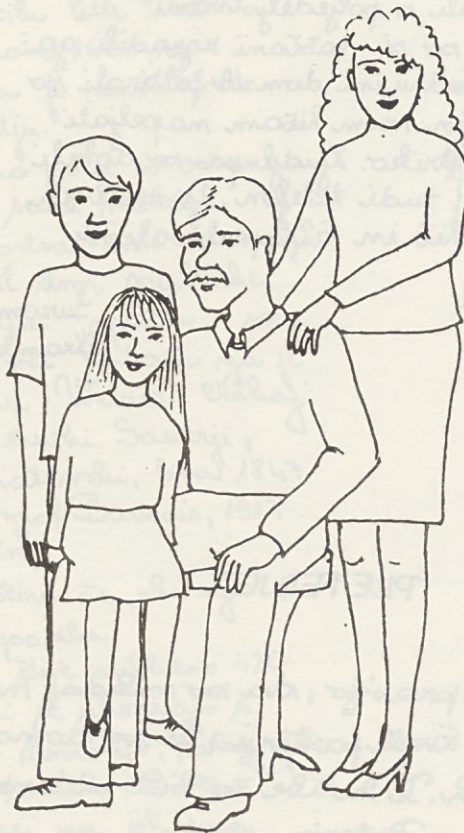
ČUDNA ŽENA

Na Schneweisu, tako se reče v naši vasi eni izmed ulic, še danes stoji zapuščena kmečka hiša. Dvorišče, poraslo z visoko travo in ostanki brajd, ki jih je vlaga uničila daje videz, da sem nihče ne stopi. Okrušeni omet in rahlo nagnjen dimnik kažeta podobo hiše, za katero nihče več ne skrbi. Napol razpadla vhodna vrata zapira težka železna opora. V tej hiši je še nekaj let nazaj živela starejša gospa, ki bi naj po pripovedovanju ljudi bila coprnica.

Pleskar, ki ji je lepšal prostore, v katerih je prebivala, je prisegel, da govori resnico. Zgodilo se mu je nekaj nenavadnega. Po napornem delu mu je gospodinja vsak dan pripravila skromen obed. Ko je vse lepo uredil in osvežil prostore z novimi lepimi barvami in vzorci, je dobil dobro kosilo s štruklji. Mračilo se je že, ko je gospodinja pogrnila mizo in povabila delavca, da malo použije. Vse bi se morda dobro končalo, če ne bi bila v starih časih navada, da so sveži kruh ali štruklje najprej prekrižali. Komaj je z roko označil križ čez poobedek - štruklje, so se v posodi pokazale drobne živalce.

Zgrozil se je, ko je to opazil, in jo brž ucvrl iz hiše, da so ga komaj noge nesle, do krčme, kjer je povedal še toplo novico. Vsi so vanj najprej začudeno gledali in skoraj niso verjeli lastnim ušesom, razen tistih, ki so njene pozne nočne pohode po vasi s svetilko že poznali.

Smiljan Murko, 7.b

ŠPELA ILJEVEC, 7.A

ŽIVLJENJSKA POT MOJEGA ATIJA

Dneva dva, ko je bil moj ati še majhen, ga je njegov oči kapustil ter odšel v Avstralijo. Bili so rumna družina. Ker niso imeli ustreznega stanovanja, so živeli v barakah, kjer so bile za otroke primerne, zato so dali otca k stari mami v Niklani pri Lomnici. Tam je živel vse do 3. razreda osnovne šole. Šele kmalu je prišel v Kidričovo. Od takrat je delal v raznih organizacijah vse do odhoda v JNA. B prihodu domov se je najprej zaposlil v Perutnini Ptuj. Ko si je izbral svojo sopotnico, se jima je rodil sin. Takrat so se vsi trije preselili v Kidričovo, kjer se je ati zaposlil v TGA. Kmalu sem prišla še jaz na svet. Moj ati in mamica sta govala in a nizkimi dohodki preživljala družino. Sedaj lahko rečem, da nam gre dobro, česar mi še ne moreta nuditi tistega, kar li rada, pa vendar sem zadovoljna, kljubim, da smo povprečna delavska družina. Jaz pa bom v učenju izkazala veliko staršem.

Tanja Alekšič, 5.b

SVETI LOVRENC NA DRAVSKEM POLJU

Lovrenc leži na Dravskem polju. Sestavljajo ga: zgornji, srednji, spodnji, novi del Lorenca, Spalša in Samsjevo. Južno od Lorenca teče potok Polščava.

Ime kraja, Sveti Lovrenc na Dravskem polju, izvira izpred sedemsto let. Leta 1383 so zgradili majhno cerkvico in jo posvetili mučeniku Svetemu Lovrencu, po katerem je kraj dobil tudi ime. Kraj se je razvijal in takratni vaščani so v petnajstem stoletju cerkev povečali. Dokončno jo je zgradil Baltazar Benko. Takšna cerkev je še danes. Lovrenška župnija je med starejšimi župnijami na Štajerskem. V četrtem stoletju je bila samostojna in v drugi polovici 18. stoletja zelo velika. Kraji in vasi, ki so spadale k lovenški župniji, so bili: Kihovec, Pleterje, Župečja vas, Apače, Ptujška Gora, Fermin s cerkvico, Srednja Lemarta, Lerce, Savinsko, Kubež, Pollož, Stogorci, Kapča vas, Kape, Doklece, Bolečka vas, Kapla pri Dravinji, Sveti Janž v Halorah, Štomno, Partirovec, Lipno in Vildon.

Takrat je bil Lovrenc kmetijsko področje in so se ukvarjali s poljedelstvom.

Zadnja leta so si vaščani zgradili gašilski in raduršni dom. Asfaltirali so vaške ceste in vsem hišam napeljali vodo in elektriko. Ljudje pa so dobili v letu 1991 tudi telefon. Danes ima Lovrenc 176 hiš in 635 prebivalcev.

Luzana
Kramberger
7.8

PLETERJE

Ljudje pravijo, da so mešdaj na ozemlju današnjih Pleterij živeli partirji, ki so domovali v majhnih kolibah. Te kolibe so bile pletene iz strome - od tod tudi ime Pleterje.

Andreja Čapeta, 7.8

KUNGOTA

Ime vasi Kungota je nastalo po sr. Kunigundi, kateri je posvečena cerkev, ki je bila tu zgrajena v poznogotškem stilu leta 1520. Vaselje se pred letom 1500 ne omenja, tako da je nastalo ob robu v 16. stoletju.

V vaselju Ravno polje so ostanki gradu, kjer je bil sedež velikega zemljiškega gospodstva. Prvič se omenja leta 1586. To je bil dvor vrberške gospodnine. Lastniki gradu so bili Stubenburi, od katerih ga je podedoval Franz Welsch. Vseboj casa so bili lastniki Sauerji, potem pa Jan Panistovski, leta 1847 je postal kupil prof. Brandis, 1917 pa spet Herbersteini.

Dandanes je graščina že skoraj popolnoma razpadla.

Danes Kungota šteje približno 420 prebivalcev. Vasičani se ukvarjajo s poljedelstvom in živinorej, nekaj jih je zaposlenih v tovarni TALUM v Kidričevem, precej pa jih ima zaposlitev v podjetjih v Buji in Mariboru.

Landra Litar. 7. 6.

APAČE

NAŠA VAS NA DRAVSKEM POLJU

Na južnem delu KS Kidričevso leži vas Apače. V vasi stoji okrog 300 hiš s približno 900 prebivalci. Ime Apače se omenja že leta 1199. V obdobju gradnje gradov sta bila zgrajena dva gradova, ki pa ju, tako kot celo vas, porogali Turki.

Po porazu je bila vas prazna. Vsako leto pa so se ljudje že ponovno vračali. Od takrat se je začel hiter porast prebivalcev in hiš.

Edaj so Apače sodobna vas s večinoma delavskim prebivalstvom, nekaj kmetijami in obrtniki. V vasi imamo tudi trgovino, prometni dom, športno igrišče in gasilski dom, ki pa ga obnavljamo. Vse hiše so povezane v asfaltno cesto. Imamo tudi vodovod in precej telefonskih priključkov. Edaj pa je v gradnji omrežje za kabelsko TV. Ghori vas varijo tudi artoberci, tako da smo kar dobro povezani s kraji ptujške in mariborske občine.

franja
mojzer
5. 6.

KIDRIČEVO

Vsak, tudi najmanjši kraj, ima svojo zgodovino, svojo preteklost.

Naselje Kidričevo je staro dobrih 100 let. Okrog leta 1870 je grof Schöndorf sezidal gradič in ga imenoval Sterntal - dolina zvezd. Bil je središče kmetijskega posestva in daje še danes ime predelu Kidričevega, ki mu pravimo Grad. Po letu 1915 so na območju od gradu do današnje železniške postaje postavili bolnico. Ob gradu je nekoč stala tudi cerkev, ki pa je danes ni več. To takrat eno največjih naselij je štelo 50.000 prebivalcev. Po koncu vojne so na mestu današnje gramoznice zgradili manjši industrijski obrat. Barake, ki so nekoč stale ob bolnišnici, pa so leta 1931 podrli.

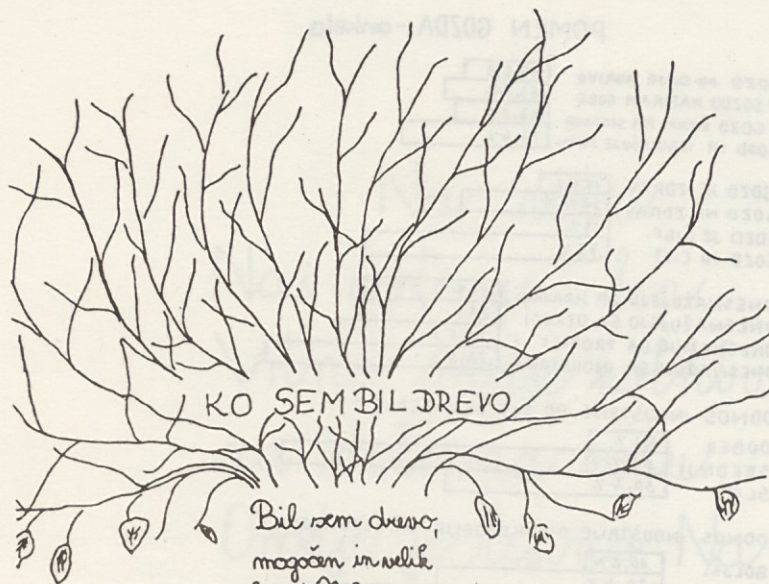
Druga svetovna vojna je prinesla kraju pomemben objekt - temelje današnje tovarne. Leta 1942 so na območju naselja II Nemci zgradili taborišče za vojne ujetnike. Takoj po vojni pa so barake uporabili za zapiranje nemčurjev. Končno so jih potem podrli. Zaradi naraščanja prebivalstva je postalo pomembno vprašanje OŠ.

Leta 1950 je bila v Kidričevem ustanovljena štirirazredna OŠ. Okrog leta 1953 so začeli graditi stadion. Med gradnjo blokov, so obnovili tudi Zdravstveni dom. Do leta 1954 je dobilo Kidričevo popolno osemletko. Ob gradnji šole se je ustavila tudi gradnja Kidričevega. Po nekajčasnem premoru pa se je začelo znova širiti.

Danes je Kidričevo skoraj podobno manjšemu mestu. Ima bazen in nove športne objekte. Na kopališče prihajajo tudi od drugod. Z ostalimi kraji je povezano s cestami in železniškim prometom. Ima lastno avtobusno in železniško postajo. Na žalost pa je precej onesnažen kraj, ker ima v neposredni bližini tovarno. Toda če te ne bi bilo, verjetno tudi Kidričevega ne bi bilo.

Jasmina Kostanjevec, 7. a

Bil sem drevo,
mogoč in velik
hrast. Oči mi
je bilo skrajnih velikih
dreves. To so bile bukve,
dva maceza, tri mveke, pet
gabor in ena jelša. Veliko letom
bili tam. Ampak kmalu bolj je
bil rak onesnažen in odpadki
je bilo v gozdu vedno več. Kra-
jani se me navedajo, da so od-
padki uničujejo ves gozd. In
dandana tudi se navede čistilnih
naprav, kmalu izpuščajo strupene
plave, da smo mi bolni in gabori.
Moja pogovor je bil zelo pih in žalosten.

UROŠ PERMAT, 4. c

Stari hrast

Vjesei je listje na drevju tako pisano in lepo,
da me je zmamilo v svoje narobe. Je posebej
zanimiv pa mi je bil stari hrast, ki mi je na-
čel priporočati, kako in kakaj umirajo drevesa.
Drevo mi je povedalo, da mu odpadajo listi, ker
spuščajo iz tovarn dim in ljudje mečejo odpadke
kar pod drevesa, ki nam čistijo zraka. Drevo se
mi je potokilo, da je naših v bogati krošnji
gnexdilo mnogo ptic, sedaj pa gole veje žalostno
sumerajo.

Postal sem zelo žalosten, ko sem si zamislil
svet brez dreves, brez ptic in brez rajčka, ki me
plasi opazuje izpod grma. Če nekoč ne bo ne
starega hrasta ne ptic ne rajčka, kje bova potem
jaz in ti?

Dejan Kosi
4. B

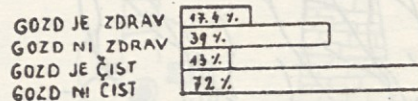
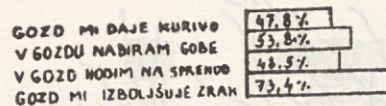
Projektno učno delo

Učenci četrtilih razredov so v mesecu novembru v okviru projektne učnega dela z naslovom ZAKAJ UMIRAJO GOZDOVI izvedli med krajsani našega šolskega okolja anketo o odnosu ljudi do ekologije. Zbrane rezultate so ovrednotili in jih predstavili v obliki grafikona. Iz razpredelnice je razvidno, da ljudem ni vseeno, v kakšnem okolju živijo.

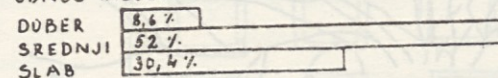
Učenci so med svojim raziskovalnim delom prišli do številnih temin, ki so jih posredovali svojim staršem na predstavitvi.

učenci 4. B razreda

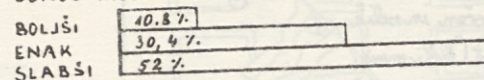
POMEN GOZDA - anketa

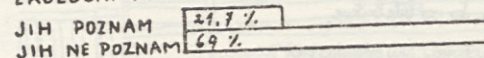
ODNOS INDUSTRIJE DO EKOLOGIJE SEDAJ :

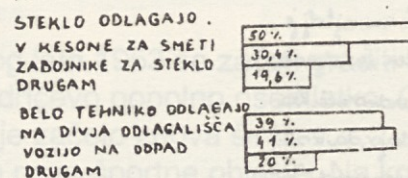
ODNOS INDUSTRIJE DO EKOLOGIJE V PRETEKLOSTI :

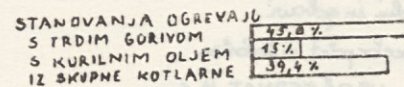
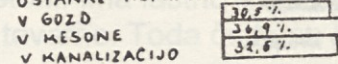
EKOLOŠKI NAČRTI NAŠEGA PODROČJA :

KAKO KRAJANI SKRBIJO ZA OKOLJE?

OSTATKE KEMIČALIJ ODLGAJO :

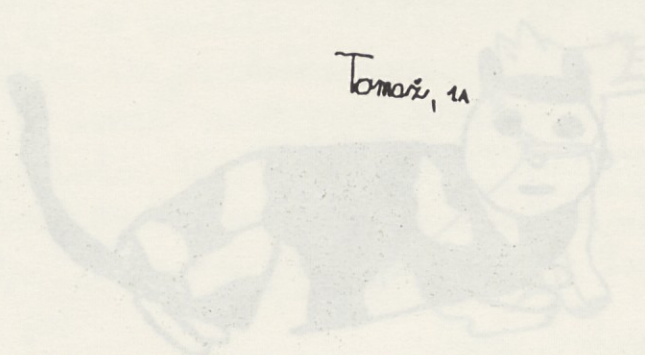

Na vrtu
Naš vrt je lep.
Vrtno orodje potrebujemo
za delo na vrtu.
Orodje je leseno. Na
naši gredi že raste
zelenjava. Sejemo
solato in kornček.
Sadimo krompir in
grah. Zelenjava je
zdrava.

Žana, 1. a

Pomlad je tu
Žvoriček je znanilca
pomladi. Trojčica, raste
na travniku. Marjica, je
bela. Vijolica lepo diši.

Tomaž, 1. a

MUCA MIKA

Moja muca Mika
rada mleko pije,
lepo prede,
sladko spi
in na miške misli si.

Gordana Pernek, 1. b

Moja muca!

Moji mucici je ime
Maca. Stara je
šest mescev in
je sive barve. Ze
lo rada se igra.
Vsak dan me
čaka pri vratih,
ko pridem iz
šole. Od srčice mi
obližuje po rokah
in obrazu.

Mojo muco
imam zelo rada!

PATRICIJA KUKOVEC

1.B

Moj kuža
V Lovrencu imam
psa s imenom Aro.
Aro je velik črn pes.
Spredaj ima belo liso
in bele tačke. Zelo rad
se potepa in se igra
s otroki. Aro nam
čuva hišo. Kadar

pride kdo k hiši,
glasno zalaja. Ima
svojo hišico, v katero
se skrije pred soncem
in dežjem. Ko ga
spustimo s verige, je
vesel. Včasih nam
pobegne na potep.

Pišek
Sandra
1.8

Londonska muca

Sosed je dobil čisto majhno črno muce. Tdaj je že hčer velika. Ima preprosto ime - Muca. Ima rjave oči, je črne lase, ima bele noge, rdeče, belo bradico in belo puho na koncu nosa. Do sedaj je ničino svojega kipljenja prekinela na hodniku. Da pride v stanovanje, moram odpreti samo vhodna vrata in jo poklicim: "Muc, muc!" in že je pri meni na hodniku. Z dvignjenim repom se takoj odpravi proti hladilniku. S svojim majhnim smekom se drgne ob moje noge in ob stola. To traja tako dolgo, dokler ji ne dam hrane. Pri hrani je zelo učljiva. Najraje ima suhe ribe, kure, jeter in mleko. To sliši, skoči na havi in ji pritrje umirali svoj lepi kosček. Pri tem opravi zadovoljno prede. Po umiranju se vleče v hlobčič in spi.

Če ji je mi, da bo imela pomlad mlade mucke. Na hodniku sem opazila velikaga, rjavega mačka, ki nam je ob vseh prijateljih neprijetno glasno s svojim mišjanjem. Komaj čakam, da bo imela mucke.

Iner Holmanic, 4. a

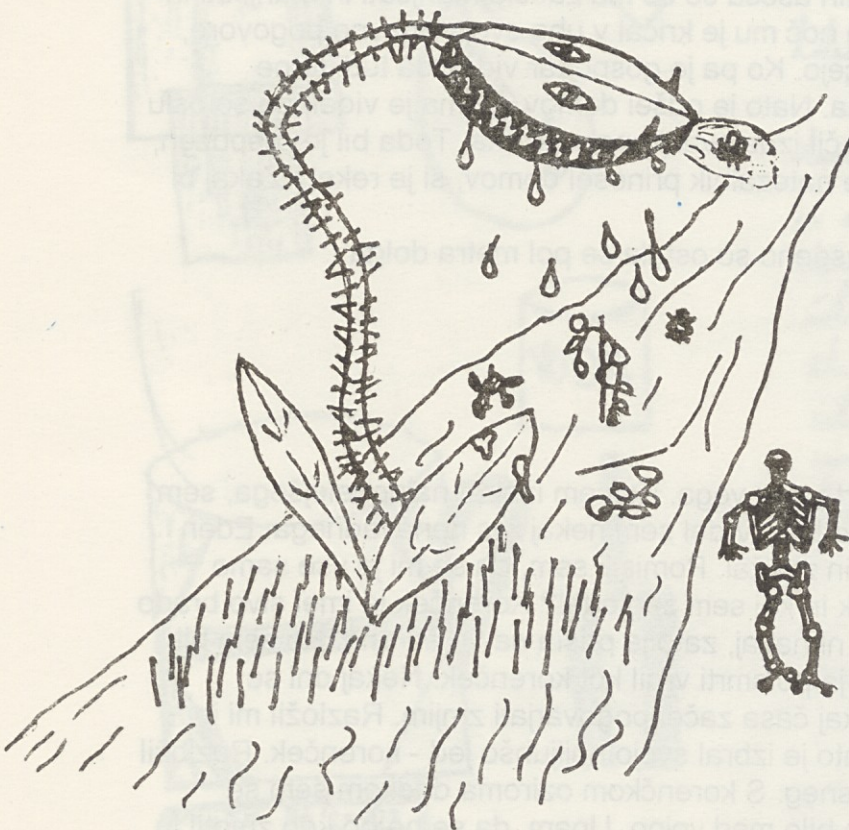
Maj muc

Uporabalo sem svojega muca. Tdaj je dobila sem ga od mamičine sodelarke.

Ima črno belo dlako in je zelo debel in rejn. Najraje se potepa po noči, ko je vse tako temno in skrivnostno. Potepa pride vsake malo opraskan, ker se potepa z drugimi razigranimi mačkami. Najraje je poselno hlobo in svoje mleko. Če sliši se zelo rad igra, se potepa, če je pivana. Tdaj jo kotati naprej in jo ubori. Telo čisto in vesel postane ob igri. Tdaj ga tudi oharam, ker me opraska. Tdajno ubori in se skrije v kak kot in tam dolgo dremucka. Poleg tiska imam veliko veselja. Tdaj je tako zelo čisto, vesel in razigran, da mi kar samo od sebe gre na smeh. Na primer, ko se umira po obroku. Tdaj si obliže in jo potleže po dlakastem licu. Če li ni to videti, bi se tako smejala, da li kar počim od smeha!

Barbara Zofinik, 3. c

ME SOJEDA ROŽA

PRIMOŽ KOSTANJEVEC 5.a

Nekoli nam je na vrtu zrastle mesojeda
 roža. Niti na vrt nismo smeli brez mesa.
 Če si prišel na vrt brez mesa, je kar tebi
 pojedla. Jaz sem se je posebno bal. Jedla je
 muhe, mušice, čebele, ose in še veliko drugega.
 Imela je ipičaste rože, velikih ust, nora
 pa ni imela. Ko sem prišel na vrt, se je še
 stegnila, vohala je. Če je kihnila v tebe,
 si postal močan in grod. Črna je bila
 zelo močna in groda, tudi smodela je
 grodo. Če si jo pogledal, je bila grozna.
 Nekoga dne je prišel maček in jo je hotel
 odtrgati; skoraj ga je pojedla. Potem je
 prišel kušček in jo hotel odtrgati. Mesojeda
 roža se ni pustila. Bistla se je gospodinja
 in potem še jaz. Vsi smo imeli orožje:
 maček je imel maček, gospodinja sekuro, jaz
 pa pistolo. Vsi na enkrat smo jo ubili.
 Kako sem bil vesel, kar skahal sem od
 veselja! Mi smo bili kot vojaki. Zahruli
 smo jo.

Uroš Tostenjak, 2. b

ZAKAJ IMA OSEL DOLGA UŠESA

Nekoč je živel osel, ki je zelo rad govoril. Kjerkoli je kaj slišal, si je že shranil v ušesa. Potem pa je cele dneve in noči pripovedoval vsem kravam v hlevu, kaj je slišal, zato krave niso spale in niso več dajale toliko mleka. Gospodar je bil jezen na osla, zato ga je vedno vlekel za ušesa. Zagrozil mu je, da ga bo še večkrat potegnil za ušesa, če bo prisluškoval. Od takrat naprej osel ni več pobiral pogovorov od ljudi in ušesa so se mu začela manjšati in manjšati in gospodar ni več vedel, kaj bi naredil. Tako si je nekaj izmislil. Vsako noč mu je kričal v uho svoje dnevne pogovore, toda tudi to ni pomagalo, saj veste da so osli zelo trmasti, kadar hočejo. Ko pa je gospodar videl, da tudi to ne pomaga, je šel h kovaču in mu rekel, naj naredi natezalnico za ušesa. Nato je odšel domov. Doma je videl, da so oslu že začeli rasti uhliji in tako se je takoj odpravil h kovaču, da bi preprečil izdelovanje natezalnika. Toda bil je prepozen, zato je napravo moral kupiti, saj bi se drugače zameril kovaču. Ko je natezalnik prinesel domov, si je rekel: "Zakaj bi denar metal v stran? Preizkusil jo bom na oslu."

Oslu so se ušesa najprej raztegnila, nato pa še malo skrčila. Toda vseeno so ostala še pol metra dolga. Zato še vedno pravimo, da ima osel dolga ušesa.

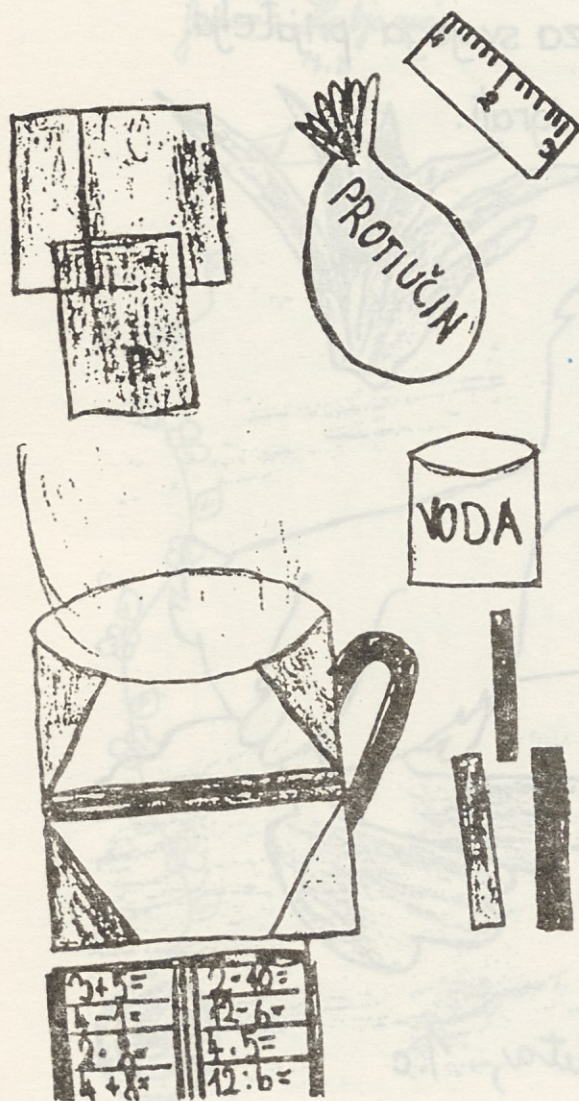
Jernej Forbici, 6. a

MOJ DEDEK JE KORENČEK

Nekega dne je mamici zmanjkalo korenčka, zato me je poslala na vrt po novega. Ko sem izbral najdebelejšega, sem zaslišal nekakšno stokanje. Razgledal sem se po vrtu, kaj bi to lahko bilo. Videl sem nekaj res nenavadnega. Eden izmed korenčkov mi je hotel nekaj povedati. Jaz pa sem se ustrašil in zbežal. Pomislil sem, da se mi je vse samo dozdevalo in sem šel nazaj na vrt. Še enkrat sem pogledal korenček in kaj sem zagledal? Korenček je imel sivo brado in zelo malo las. Padel sem v komo. Mamica je videla, da me dolgo ni nazaj, zato je prišla na vrt še ona. Ko sem bil spet pri zavesti, mi je razložila, da je tisti korenček moj dedek, ki se je po smrti vrnil kot korenček. Nekaj dni se korenčku nisem upal približati. Kljub nekemu strahu sem se čez nekaj časa začel pogovarjati z njim. Razložil mi je, kako ga je bog spraševal, v kateri obliki zelenjave bi se rad vrnil. Zato je izbral svojo najljubšo jed - korenček. Razložil mi je, kako je stal na vrtu in staknil prehlad, ko je na njega zapadel sneg. S korenčkom oziroma dedkom sem se spoprijateljil. Kadar nimam kaj početi, mi dedek pripoveduje, kako je bilo med vojno. Upam, da se ne bo kdo zmotil in korenčka pojedel.

Beno Lampret 6. a

Čudni prah PROTIUČIN

Dela je robota, otroci so se morali učiti. Zvedo se mislo hoteli in shleviti so, da bodo shlevili piko protiucin.

Posijalo je sonce in otroci so odšli k teti Lini. Urah strok je prinesel rabo nekaj v zvezi z ucenjem. Alenka je prinesla en kilogram zolne sarte. Jurcek je prinesel deset matematičnih zvezkov, Katka je prinesla šest zolskih hred, Aleš dvajset nalivnih peres, Strac štiri kilograme barvnega papirja, Bolek dvajset zolskih sablon in teta Lina je dodala dva litra vode in prah protiucin. Ure to je dala največji lonec in ga postavila na štedilnik.

Ko se je pika shlevala, so otroci veseli in zadovoljni stebli k teti Lini ter se ji zahvalili za vse. Z piko protiucin so otroci premagali ucenje.

Katarina Piseh
Barbara Kefosnik

B. C. H.

Simona Pernat
Jasa Medved

GRDI RAČEK

Nekoč je bil v gozdu majhen raček, ki se je kaj slišal. Vsi so se mu smejali. Sprajeli so ga za svojega prijatelja. Vsi so se lepo igrali.

Mama raca je zvalila štiri račke. Iz petega jajca se je izvalil velik raček.

Bil je neroden in nihče ga ni maral. Zelo je bil žalosten. Vsi so se mu smejali. Tudi v vodi je bil neroden. Ko pa se je videl v vodi, je bil čisto obupan. Odločil se je, da si bo sam poiskal pravo mamo. Hodil je po gozdu in si želel biti pri ptičkih. Toda ptičja mama ga je vrgla iz gnezda. Bil je lačen in zeblo ga je. Začel je jokati. Mimo je prišla labodja mama z mladiči.

Matej Lafuta, 1.c

Juzana Haljanič
7. b

Mladost ji kot ovčji,
ki hitro runde, kot orel,
ki ga puščica radene;
mestoneno ji lepa
in hitro mine,
polna ji radosti in tolinne.

Le ko sem bil čisto majhen,
sem se začel ukvarjati z mišmet,
ker sem bil si premajhen,
da bi se s cim ukvarjal.

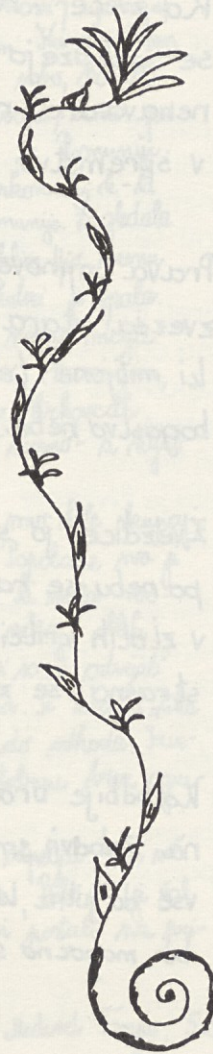
Kaj je miša, kaj mišji?
MLADOST.

Kaj tudi najlepši čelji?
MLADOST.

Kaj je največja sladkost?
MLADOST, MLADOST, MLADOST.

Mladost ji najlepši
darilo življenja...
Darilo pa se mora
tako odpreti.

Mladost ji le ma

ZVEZDE

Ko zvečer na nebu se zastre zavesa,
se pokažejo telesa,
nenavadna, nam so znana,
v spremstvu Lune vsa zaspana.

Prava njihova kraljica,
zvezda stara lepotica,
ki milijone let nam razdaja
bogastvo neba in zemlje.

Zvezdice jo spremljajo,
po nebu se razpenjajo,
v zlatih krilcih poplesavajo,
strašno se zabavajo.

Ko odbije ura polnoči,
na zabavi smo prav vsi
vse do jutra, ko prišlo
bo magično sonce čez goro.

Petro Pišček, I.b

Moja ljubezen

Svet okoli mene se giblje,
kjer zgodi se mnogo tega
in v mislih se mi nekaj ziblje,
ko naenkrat vidim nekoga.

Bistre so ji oči,
črni so ji lasje,
milo se mi zdi,
ko vidim,
kako od sramežljivosti trpi.

Ko vidim to brhko dekle,
srce mi bije močno,
vendar mislim na to,
da ve,
da zaljubljen sem v njo.

Milo Kotjenc, 8.a

Te se kdaj srečam, Marija?

MANUELA MESARIČ, 6.6

Burka je medela mi je njo mnogo skrivnosti, upanja, veselja... Vsa utrujena se jutraj abedim. Ko odprutjem v kopalnico, mama očiti da popravi robo, kot se nikoli. Tedaj se mi v glavi poroti. Tveda, domer pride k nam na štiri dni neka deklica iz Romunije. Njoja sestra namreč obiskuje solo v Lirkovcah; le-ta je bila gostiteljica perskega stroja in Romunije. Zagledala sem skup ubogih otrok. Dobili smo deklico po imenu Marija. Doma sem ji pokazala robo, v kateri je mala. Popoldne se je vse začelo poves. Ker se nismo mogle pogovarjati, smo to opravile iz mimiko, karantim, karantim giba... Žvečer je bil nastop v Lirkovcah. Ostali trije dnevi so se odvijali obhaj mirno - a kljub temu veselo ter karizmatno.

Skupil je zadnji del - sreča. Popoldne smo bile skupaj, se igrali, risali, peke ter se fotografirali. Popoldne nva je sestro pomagali pripraviti prutljajo. Li imela večliko obleci, zato nva ji podarili nekaj oblek. Liti sledila nisem nrem dogodkom, ki so se odvijali zatem. Povedi sta me žalosti in bolečina. Te zadnje dniha na spomin, potem pa se deset minut do ročoda. Izreda sem, da so potovali 24 ur v avtobusu brez opremanja - ubogi stroci.

Zadnje robe, stih roke... Avtobus je odpeljal. Nič več mi bilo veselih obrazov - samo se roke. Bilo mi je žal za Marijo. Buraska mi je krecu mi postali na prijateljici.

Te se kdaj srečam, Marija?

Medved Tanja, 5.a

ŽIVLJENJE V VERZIH

Ko nimaš vsega,
si tudi slep za vse,
ko nimaš nič,
takrat šele spregledaš.

Zatirati misli, zatreti srce,
v dno duše vkovati
neizpolnjive želje,
v solzah se smejati -
to je težko,
a bilo je življenje
takšno in bo.

Življenje je neizpeta
melodija, življenje je
solza ter kaplja na veji,
v življenju srečo boš imel,
a glej, da te ne prevara svet,
ker včasih ti bo strupa
dala prav tista roka,
ki ponuja cvet.

Nešteto ciljev je pred nami,
poti nešteto, ki do njih drže,
nešteto je ljudi med nami,
ki svoj edini cilj zgreše.

Ni sreče brez trpljenja,
ni veselja brez solza,
ko smo najbolj srečni -
JOKAMO.

Bolečino težko izraziš
z besedami, lahko jo
samo občutiš.

Vsak mora imeti
nekoga rad,
saj človek ne more
živeti sam.

Ljudje najbolj trpijo
zaradi pomanjkanja
kruha in ljubezni.

Suzana Habjanič, 7. b

Voda je vir življenja

Voda je vir življenja,
nas umiva in odžaja,
shrahta - voda je življenje.

Voda je reka, morje, potok.
Voda je biser narave,
ko se nanjo sončni žarki ujam.

Voda, voda - brez tebe ne gre,
dobro pa je,
da čisto ohranimo te.

Uema Stumberger, 5. a

SREČA

Kovček sreče - to je pamet,
kovček dobrote - to je srce,
a kdor vse to ima,
junak je sveta.

NARAVA

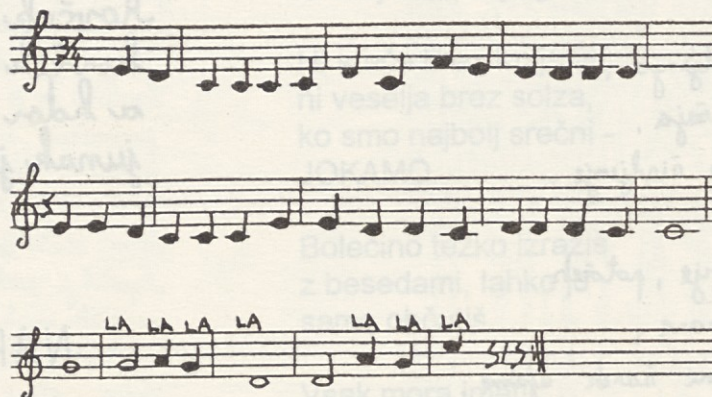
Gozd je narava,
gozd je življenje -
na tej zemlji vse to
je veliko veselje.

Daniel Hralec, 5. b

MI SMO OTROCI REVOLUCIJE, SAJ NIČE NAS NE PRIZNA, SMO SINOVI TISTIH STARŠEV,
KI V PEKLU SO DOMA.

MLADI REVOLUCIONARJI

LA,LA,LA,LA,LA,LA,LA.

LA,LA,LA,LA,LA,LA,LA.

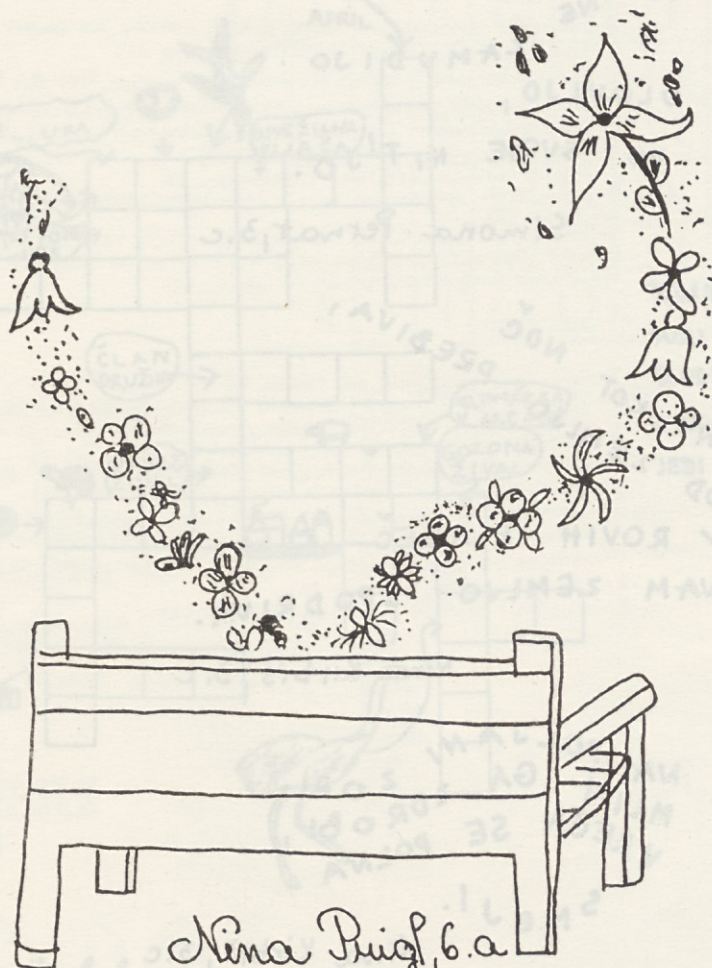
MI SMO OTROCI REVOLUCIJE, RAZUMETI SE NAS NE DA. TO SO TISTA LEPA LETA,
KO V MOZOLJIH SVA OBA.

LA,LA,LA,LA,LA,LA,LA.

LA,LA,LA,LA,LA,LA

Marko Medik, 8.a

ŽIVLJENJE

Nina Prigl, b.a.

Življenje je boj, le malo je sreče.
V boju poguma nikdar ne izgubi!
Nikoli ne bodi se in vedno to misli,
da utriplje nekje srce, ki te ljubi.

LJUBEZEN

Ljubezen je kot pomladni dan,
polna cvetja, veselja in sreče,
človek dobrega srca
se ji nikoli ne odreče.

PRIJATELSTVO

Prijateljstvo je največja sreča v življenju.
Kdor je vsem prijatelj, ni nikomur.
Pravi prijatelji so zelo redki.

SREČA

Za srečo ni nihče dovolj močan.
Srečnemu se čas ustavi.
Sreča na razpotju sedi.

VEDNO ZNOVA
TE RAZVESELI,
KO ODPREŠ JO,
PRED TABO

NOV SVET ZAŽIVI.

Saša Medved, 3.c

PO NEBU
SREBRNA PTICA
LETI,
V DALJNE
KRAJE
VOZI LJUDI.

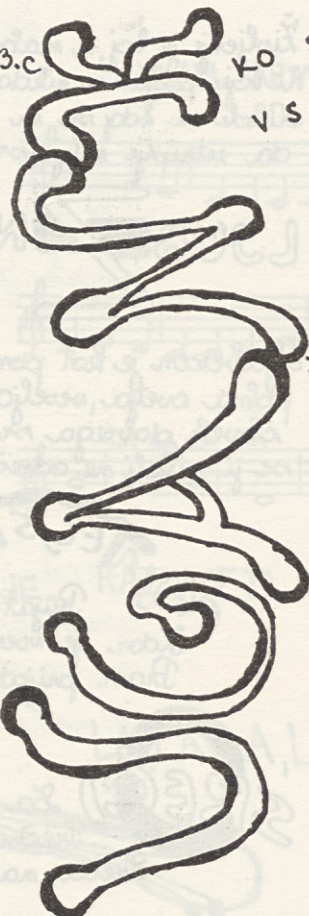
Saša Medved, 3.c

Z NJIMI
POSLUŠAŠ,
Z
NJIMI
VSE
IZVES.

Marko Bauman
3.c

TRJE BRATJE SE LOVIJO NOČ IN DAN,
NIKOLI NIČ NE

KO SE ULOVIJO,
V SAK PO SVOJE HIT'JO.

Simona Pernat, 3.c

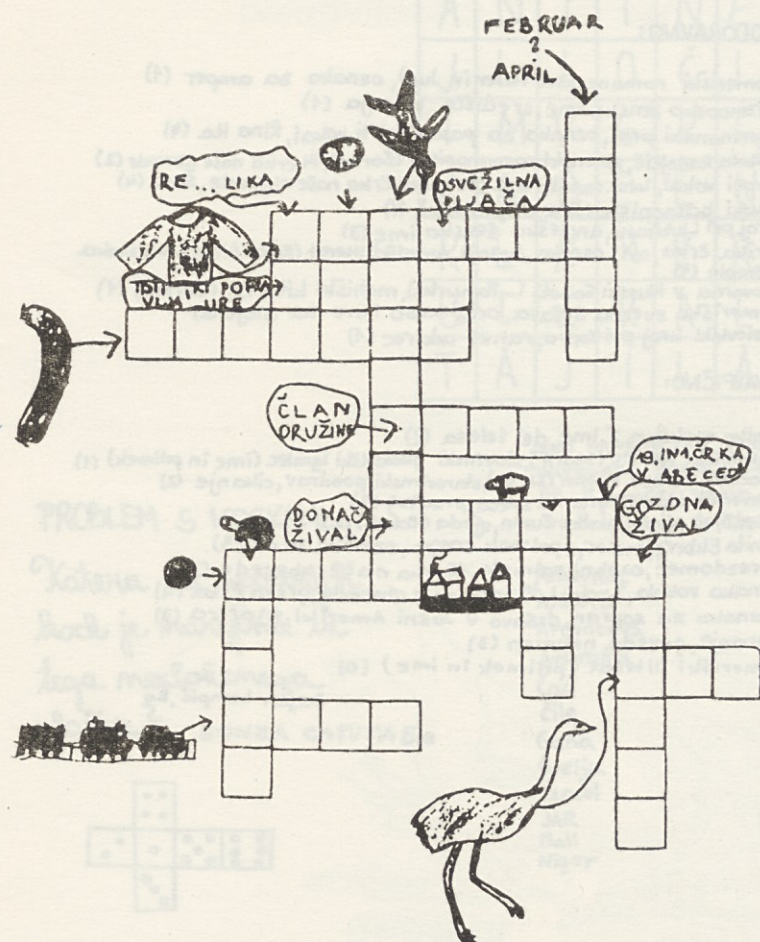
ČRN KOT NOČ
POD ZEMLJO PREBIVA,
V ROVIH PLAZEČ

NAM ZEMLJO SPODRIVA.

Nina Kirbiš, 3.c

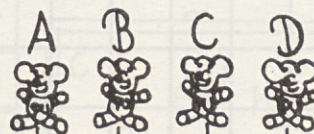
NA POLJAN,
MLIN GA ZORI,
VREČA SE ZDROBI,
POLNA
SMEJI.

Nina Kirbiš, 3.c

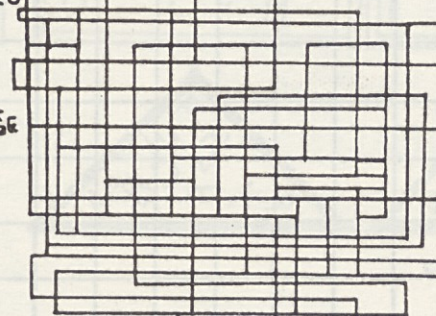

Anže Golob, 2.a

POMAGAŠ MEDVEDKU
PUJU SKOZI
BLODNJAK DO
NJEVOVE NAJSLAŠJE
JEDI - MEDU.

BLODNJAK

1

2

3

4

Andrej Zafornik
5.a

KRIŽANKA

NAVODILO ZA REŠEVANJE :

V križanko nesimetrično razporedi 24 črnih polj. Števila v oklepaju pa ti pove, koliko polj je v določeni vrsti!

VODORAVNO:

- 1- ameriški romanopisec (Smer in Jug), oznaka za amper (1)
- 2- francosko žensko ime, središče vrtenja (1)
- 3- germanski orol, oznaka za pasalj, četrti vokal, Rina Ita (4)
- 4- Nikola Radojčič, slovenski romanopisec (Zorko), 14. črka naše abecede (2)
- 5- drugi vokal, kemijska oznaka za ogljik, prva črka naše abecede, Sorli (4)
- 6- ruski basnopisec (Ime in priimek) (1)
- 7- kraj pri Ljubljani, angleško žensko ime (3)
- 8- grška črka, avt. oznaka Avstrije, ameriški literat (Edgar Allan), kemijska oznaka za žveplo (4)
- 9- tovarna v Murski Soboti (... Pomurka), mehiški kitarist (Carlos) (1)
- 10- ameriška zvezna država, originalno ime za alajo (2)
- 11- letoviški kraj pri Kopru, rahel udarec (1)

NAVPIČNO:

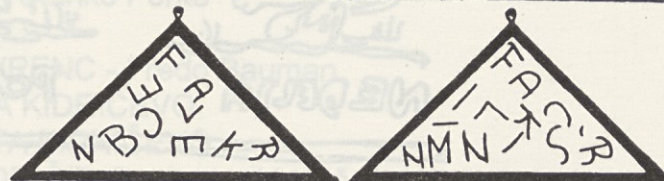
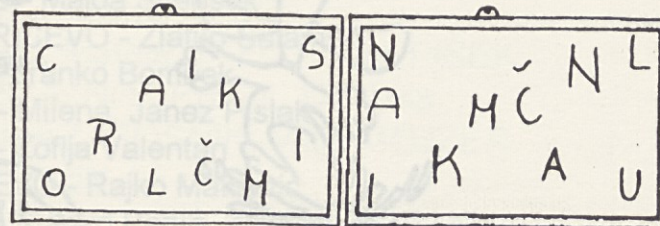
- A- redko angleško ž. ime, del telesa (2)
- B- ameriški igralec (Sharif), slovenski gledališki igralec (ime in priimek) (1)
- C- začetek besede harem (črke), starorimski pozdrav, cikanje (2)
- D- Nerevka Norčič, igra na srečo, prodlog (2)
- E- osvežilna pižama, Nada Ćurin, ujeta (čokolata) (2)
- F- Anita Ekberg, meter, sprimek snega, oznaka za ar (3)
- G- brezdomec, osebni zaimek, 15. črka naše abecede (2)
- H- enaka vokala, 3. vokal, 10. črka naše abecede, grška črka (4)
- I- oznaka za sopran, država v Južni Ameriki, Njorka (3)
- J- oranje, govedo, neumen (3)
- K- ameriški literat (priimek in ime) (1)

Darjan Lampič, 8a

SKRIVALNICA

A	N	I	T	N	E	G	R	A	M	S
J	L	I	O	Č	I	L	E	N	A	A
I	M	V	G	R	Č	I	J	A	N	R
Č	A	D	E	E	N	A	I	G	T	O
R	L	A	M	E	R	I	K	A	E	D
U	I	Z	R	A	E	L	J	A	I	N
T	A	J	I	L	A	R	T	S	V	A

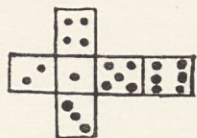
Pomešane črke

AVTOR: Primož Kostanjevec

PROBLEM S KOCKAMI

Katera od spodnjih kock je marežna iz tega mordačenega plašča? SONJA ČAVTA 5,0

Med množico črk poišči države, ki jih imaš navedene spodaj. Ko vse prečrtaš, ti ostane 8 neprečrtanih črk. Preberi jih vodoravno in dobiš ime naše države!

Amerika
Andora
Argentina
Avstralija
Čad
Čile
Gana
Grčija
Izrael
JAR
Mali
Niger

Turčija
Vietnam

Prepotoval:
Darjan Lampič, 8.a

Pomešaj črke in tako dobiš ime naše države in priimek pravih slovenskih prebivalcev.
Veliko sreče!

DELOVNI TEDEN

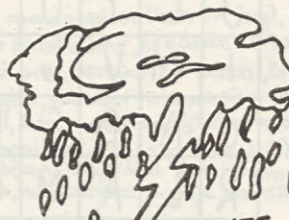

NEDELJA

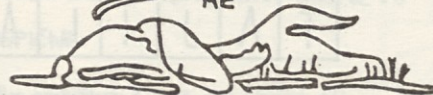
NE ME
GLEDATI !

PONEDELJEK

PROSIM
ME
PUŠTE
UHRETI !

TOREK

O BOG,
SAKO DA MINE
TA DAN !

SREDA

ŽIVLJENJE SE
POČASI VRAČA
V MOJE TELO.

ČETRTEK

PETEK

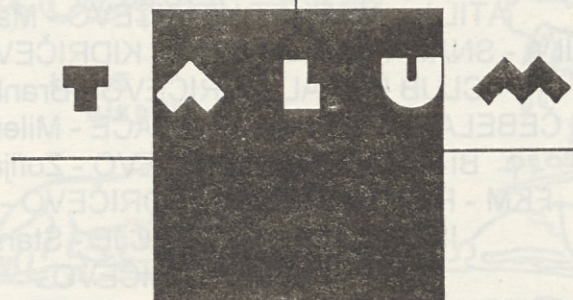

SOBOTA

PATRICIJA
2.6
SARLIŠEK

ZAHVALJUJEMO SE
pokroviteljem, ki so nam s finančnimi prispevki pomagali pri izidu našega glasila.

E BANKA d.d. MARIBOR
AVTOHIŠA HVALEC KIDRIČEVO - Franci, Marjan Hvalec
ATILA - MARKET KIDRIČEVO - Majda Svenšek
ATILA - SNACK BAR, PIZZERIA KIDRIČEVO - Zlatko Šalamun
CLUB ROYAL KIDRIČEVO - Branko Bombek
ČEBELARSTVO PISLAK APAČE - Milena, Janez Pislak
BISTRO NINA KIDRIČEVO - Zofija Valentan
FKM - FOTOKERAMIKA KIDRIČEVO - Rajko Matijević
ISTE d.o.o. ZLATOLIČJE - Stanko Perko
KB KIDRIČEVO
LOVRENČAN - PRODAJALNA LOVRENC - Fredo Bauman
MERCATOR - TRGOVINA KIDRIČEVO
MERCATOR MIP - ZAŠČITA KIDRIČEVO
MFC - MICROFILM COPY d.o.o. KIDRIČEVO - Janko Meglič
MLEKARNA PTUJ p.o.
MILENA - FRIZERSKI SALON KIDRIČEVO - Milena Purg
NADA - FRIZERSKI SALON LOVRENC - Nada Medved
PLESKO d.o.o. - SOBOPLESKARSTVO KIDRIČEVO - Anton Kovačič
RAMA-ŠPED d.o.o. KIDRIČEVO - Rajko Matijević
SONJA - TRGOVINA KIDRIČEVO - Sonja Čižič
SPORT COKI - PRODAJALNA APAČE - Danijel Colnarič
STANKA - FRIZERSTVO PTUJ - Stanka Peršuh
SANA - REKREATIVNI STUDIO KIDRIČEVO - Liljana Dajnko
TENIŠKI CENTER KIDRIČEVO d.o.o. - Marko Mihelič
TOMANIČ - VULKANIZERSTVO LOVRENC - Roman Tomanič
VITAL d.o.o. - PODJETJE ZA GOSTINSTVO IN TRGOVINO KIDRIČEVO
ČIPKA KUNIGOTA - Lobenwein

Lahkota prihodnosti

IZDAJATELJ IN ZALOŽNIK: OŠ BORISA KIDRIČA KIDRIČEVO
UREDNIŠKI ODBOR: Darjan LAMPIČ, Mateja HUSEL,
Špela ILIJEVEC, Mateja BREG, Petra PIŠEK,
Andreja CAFUTA, Nina PRIGL, Danijela
CAFUTA, Andrej ZAFOŠNIK, Maja MOJZER
JEZIKOVNI PREGLED: Zlatka PODVORNIK
LIKOVNA UREDITEV: Irena TUŠEK
NASLOVNA STRAN: Suzana ORNIK
TISK: "TEST" Maribor
NAKLADA: 500 izvodov
LETO IZDAJE: april 1993

Po mnenju Ministrstva za
šolstvo in šport Republike Slovenije
št. 415-48/93 z dne 31. 3. 1993
se od tega glasila plačuje
5% davek od prometa proizvodov
po tarifi št. 3.

